

Abstrakt:

Práce se věnuje českému sochaři Zdeňku Pešánkovi a jeho dvěma dílům – cyklu světelně-kinetických plastik *Sto let elektřiny* a světelné fontáně *Fontáně lázeňství*, která vznikla ve 30. letech 20. století. Obě díla jsou rozebrána v kontextu dobového umění Československa, s ohledem ke kinetickým tendencím v zahraničí, i v souvislosti s předešlou tvorbou samotného autora. Cyklus plastik *Sto let elektřiny* i *Fontána lázeňství* patří mezi díla kinetického umění, které je přímo závislé na vývoji elektrické energie a jeho snahou je spoluutvářet městský interiér. Vzhledem k tomu, je nastíněn vliv rozvoje elektřiny na tvorbu světelného urbanismu města a autorův vztah k tehdejšímu avantgardnímu sdružení Devětsil.

Cyklus *Sto let elektřiny* je rozebrán od zadání, přes přípravné modely k realizaci a jeho prezentování na výstavě v Uměleckoprůmyslovém muzeu v Praze roku 1936. Cyklus byl také, spolu s dalším rozebíraným dílem *Fontánou Lázeňství*, vystaven na Mezinárodní výstavě v Paříži v roce 1937, v rámci československého pavilónu, kde obě díla reprezentovala Elektrické podniky hlavního města Prahy. Na pařížské výstavě zastupovala díla dobové fenomény související s tématem výstavy – umění a technika v moderním životě. Jsou zde popsány okolnosti výstavy, charakter československé expozice a reakce tehdejšího českého tisku. Nakonec se práce zmiňuje o výstavě na téma Světlo, kterou navrhl a zrealizoval Pešánek v Uměleckoprůmyslovém muzeu v Praze mezi lety 1939-1942. Jádrem výstavy byla torza z *Fontány lázeňství*, její model a další Pešánkovy světelně-kinetické plastiky.